

1. ЕНЦИКЛОПЕДИЯ: В НАЧАЛОТО

...Нищо.

В началото нямаше нищо.

Никакъв проблясък не нарушаваше тъмнината и тишината.

Навсякъде бе Небитие.

Бе царството на първата сила.

Силата „Н“: неутралната сила.

Но Небитието мечтаеше да стане нещо.

Тogaва наскред безкрайното пространство се появи една бяла перла: Космическото яйце, носител на всички възможности и всички надежди.

Яйцето започна да се пропуква...

Едмон Уелс,
Енциклопедия на относителното
и абсолютното знание, том V

2. КОЙ СЪМ АЗ?

Някога бях смъртен.

После бях ангел.

А сега какъв ще стана?

3. ЕНЦИКЛОПЕДИЯ: В НАЧАЛОТО (продължение)

...И Космическото яйце избухна.

*Това се случи в година 0, месец 0, ден 0, 0 часа, 0 минути,
0 секунди.*

Втората сила разби черупката на първичното яйце на двеста осемдесет и осем парчета.

Силата „Д“, силата на делението.

От експлозията изблигнаха светлина, топлина и огромна струя прах, които се разпространиха като блестящ прашец из мрака.

Роди се Новата вселена.

Частичите се разпространяваха, танцувайки под симфонията на времето, което започна да тече...

Едмон Уелс,
Енциклопедия на относителното
и абсолютното знание, том V

4. ПРИСТИГАНЕ

Летя. Аз съм чист дух и цепя пространството със скоростта на мисълта. Напуснах империята на ангелите, но за да отида къде?

Рея се плавно. Пред мен има някаква светлинка. Тя омайва душата ми. Чувствам се като пеперуда, привлечена от пламък.

В звездната пустош откривам една самотна планета. Планета с две слънца и три луни. Душата ми прекосява атмосферата ѝ и повърхността ѝ ме поема. Падам.

Изненада: вече не съществува подемна сила. Гравитацията ме зове. Долу океанът приближава, лети срещу мен.

По време на спускането придобивам плътност. Кожата ми става непрозрачна – най-напред ходилата, после краката, накрая ръцете и лицето. На мястото на прозрачната обвивка се появява розова, непрозрачна кожа.

Пръстите на краката ми поемат удара. С оглушителен грохот разбивам тюркоазеното огледало. Под водата съм. Тук е студено, лепкаво, неприятно. Не мога да си поема дъх. Задушавам се. Какво става? Липсва ми... въздух.

Боря се. На всяка цена трябва да достигна повърхността. Солената вода смъди в очите ми. Стискам клепачи. Мятам се бясно. Най-накрая изплувам и облекчено поемам огромна глътка въздух.

Дишам! Първоначално изпитвам паника, после усещането става почти приятно. Изпразвам дробове и отново ги изпълвам с въздух.

Вдишване, издишване. Напомня ми за първата глътка въздух при последното ми човешко раждане. Въздух, тази изначална дрога, без която не можем. Алвеолите на дробовете ми се издуват като малки мехове. Отварям очи и виждам небето. Иска ми се да полетя нагоре, към облаците, но оставам в плен на тежестта.

Усещам плътта около душата си и тя ми тежи. Усещам твърдостта на костите си, чувствителността на кожата си и ме пронизва ужасна мисъл. Потрепервам.

Вече не съм ангел. Нима отново съм станал „човек“?

5. ЕНЦИКЛОПЕДИЯ: В НАЧАЛОТО (*продължение*)

...Бяха изминали едва няколко секунди, а вече някои частици се струпваха, тласкани от третата сила. Силата „К“, силата на копулацията.

Неутроните, които представляваха неутралната сила, се свързаха с Протоните, с положителен заряд, за да образуват ядро. Електроните, с отрицателен заряд, се завъртяха около ядрото, за да му придадат свършено равновесие.

Трите сили бяха открили заедно мястото и разстоянието, за да образуват едно по-сложно цяло, първо изражение на силата на копулацията: Атома. В този момент енергията се бе превърнала в материя. Това бе първият еволюционен скок.

Но материята мечтаеше да достигне по-висш стадий. Тогава се появи Животът. Той представляваше нов експеримент за Вселената и тя бе вписала в сърцето си следите от трите сили (Деление (сливане), Неутралност (разделение) Копулация (неутралност)), които я съставляваха. Така Вселената разкри трите им инициала: Д.Н.К.

Едмон Уелс,
Енциклопедия на относителното
и абсолютното знание, том V

6. В ПЛЪТ

Колко е трудно отново да станеш материално същество, след като си бил чист дух. Тежи. Бях забравил. Вътре в плътта чувствам мърдането на нерви, тръбички, бълбукащи торбички. Усещам биенето на сърцето, слюнката освежава гърлото ми. Преглъщам. Съвсем новото ми чене ще се откачи от прозвяката. Продължавам да кашлям.

Усещам челюстта си. Попипвам се. Да, наистина съм снабден с тяло, точно както когато бях смъртен човек на Земята. И вече чувам с ушите, а не с душата си.

Тъй като вече не мога да летя, плувам. Какво мъчително средство за придвижване! Бавно и изтощително. Най-сетне в далечината съзирам остров.

7. ЕНЦИКЛОПЕДИЯ: В НАЧАЛОТО (край)

...Но Животът не бе завършек на експеримента на новородената Вселена. Самият Живот мечтаеше да достигне по-висши стадий. Тogaва започна да се размножава, да се дели, да опитва различни форми, цветове, температури и поведения. И така, докато след дълго лутане Животът откри идеалната ниша да продължи еволюцията си. Човекът.

Той бе изправен на вертикален скелет, състоящ се от двеста и осем кости, и представляваше слой мазнина, мрежа от вени и мускули, обвити в плътна и еластична кожа. Освен това в горната си част бе оборудван с изключително способна централна нервна система, свързана със зрителни, слухови, осезателни, вкусови и обонятелни приемници.

С помощта на Човека Животът можеше да открие Разума. Човекът израсна, размножи се, сблъска се с останалите животни и със себеподобните си.

Отначало той се Делеше от тях.

После стана Неутрален.

Накрая влезе в Коалиция с тях.

Но Животът мечтаеше да достигне друг, по-висши стадий. Следващият експеримент можеше да започне: приключението на Съзнанието.